

IMAM PRIJATELI

Imam prijateli što idat koga sum sam
i ^{rybo} ~~ustno~~ leglo na neizvesn(ista vijam.

Kade da otidam, kade da zalutam, znam -
nikade od niv^{sojma}ne ke se skrijam.

Oni se božilak, smea od prsnati kapki,
od vrv na zemjata pa ~~da~~ oblacite vrzani.
Ne ke gi zaglušat vo mene nivnite stapki
vremeto, veterot kon zaborav zabrzani.

No samo eden bezimen me razboluva
što kako kralec go graba moeto breme,
moite koreni gi korne i gi razgoluva,
pa jas se čuvstvuvam deka sum život i vreme.

Imam prijateli, no samo eden taka
i radost nosi i edna svetla maka.
^{Zar da sum nakažen, zar}
~~Nošto da dagažam~~ očaj da me fati
^{što negole}
~~deka~~ zamina i može ne ke se vrati ?